

[Fiskeriministeren.]

kan ikke garantere, hvilken indstilling de om 5 eller 10 år siddende fiskeriministre vil have.

Erik Hansen: Fiskeriministeren brugte det udtryk, at der på nuværende tidspunkt ikke var tilstrækkelig videnskabelig dækning til at gå ind for et totalforbud mod fiskeri af laks på nordøstkysten. Jeg vil gerne spørge ministeren i den anledning: forlanges der en højere kvalitet af videnskabelige undersøgelser, når det drejer sig om det, jeg kalder Nordøstatlant, end når det drejer sig om Nordvestatlanten?

Fiskeriministeren (Chr. Thomsen): Jeg går ud fra, at det efter de gange vi har diskuteret laksefiskeri i Nordvestatlanten må være gået op for hr. Erik Hansen, at det var andre ting, der lå til grund for stoppet for laksefiskeriet i Nordvestatlanten. Det kan ikke være hr. Erik Hansen ubekendt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bo Kristensen* til socialministeren:

„Vil ministeren ændre reglerne for udbetaling af dagpenge under sygdom, så fritidsorganisationerne fritages for dagpengepligt over for instruktører?“

(Spm. nr. 233).

Skriftlig begrundelse.

En beslutning truffet af sikringsstyrelsen har medført, at fritidsorganisationerne belastes med såvel administrativt arbejde som økonomiske forpligtelser i forbindelse med idræts- og fritidsinstruktørers sygdom, skønt de pågældendes egentlige erhvervs-mæssige beskæftigelse er andetsteds. Spørgsmålet er også aktuelt for de private oplysningsforbund, der skal udrede sygedagpenge, skønt lønnen rent faktisk betales af det offentlige.

Socialministeren (Eva Gredal): Baggrunden for spørgsmålet er en afgørelse truffet af

sikringsstyrelsen, hvorefter oplysningsforbundene i dagpengelovens forstand betragtes som arbejdsgivere for lærere og ansatte ved fritidsundervisningen. Afgørelsen er truffet med den begrundelse, at oplysningsforbundene er de egentlige arbejdsgivere med ansvar for ansættelse af lærerne og med tilsynsbeføjelsen med hensyn til arbejdets udførelse. Den omstændighed, at kommunen yder tilskud til betaling af løn til lærerne, og at administrationen af lønudbetaling er henlagt til kommunen, kan ikke begrunde, at kommunen betragtes som arbejdsgiver i dagpengelovens forstand.

Disse betragtninger kan jeg tilslutte mig, og de kan overføres på fritidsorganisationerne, som spørgsmålet i første række tager sigte på.

I spørgsmålet anføres, at den nævnte afgørelse for sikringsstyrelsen har medført øget administration og økonomiske forpligtelser for fritidsorganisationerne, skønt de pågældende instruktørers egentlige erhvervs-mæssige beskæftigelse er andetsteds. Hertil kan jeg sige, at dagpengeloven giver en social sikring for alle lønmodtagere, som modsvares af forpligtelser for arbejdsgiverne. Det er ikke muligt at gøre undtagelser for bestemte grupper af arbejdsgivere. Man kan f. eks. ikke begrænse forpligtelserne til kun at gælde for hovedarbejdsgiveren. Dels ville det ofte være for besværligt at finde ud af, hvem der egentlig er hovedarbejdsgiveren, dels ville mange lønmodtagere, der har flere arbejdsgivere, blive alt for dårligt sikret. Det må tværtimod være sådan, at den sociale sikring dækker ethvert arbejdsforhold. Det gælder både retten til erstatning efter ulykkesforsikringsloven, når der sker en ulykke i forbindelse med arbejdet, retten til feriegodtgørelse efter ferieloven og nu også retten til dagpenge under sygdom i arbejdsgiverperioden efter dagpengeloven. De udgifter og det besvær, der herved påføres arbejdsgiverne, er simpelt hen prisen for den forbedrede sikring.

Den ansatte skal have været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 40 timer inden